

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Pranumerataj: Kwartalnie . Mk. 60.—
Miesięcznie . „ 20.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie : Wiersz petytowy (trzy szpalty na stronie) Mk. 5.— Przed tekstem Mk. 12.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 75 fen. za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 7,50

Cena egzemplarza 6 Marek

Nr. 42 (53.)

Łódź, wtorek, 19 października 1920 r.

Rok II.

Dział Sprawozdawczy

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

54 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 12 października 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 10. Obecnych radnych: 42. Obecnych członków Magistratu: 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 7-ej min. 30 wiecz. przewodniczący Rady Miejskiej r. A. Remiszewski w obecności quorum Rady Miejskiej (50 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: K. Sadoczyńskiego i A. Ute, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości.

Zawiadomienia radnych: Baumgartena, Doleskiego, Fichny, Gerhartha, Kałużyńskiego, Kapłana, Langlebena, Lubońskiego, Łętowskiej, Sławińskiego, Wajsa, Waszkiewicz, Wilczyńskiego, Włodarskiego i Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Uchwalono:

A. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie pomocy dla pracowników miejskich, wstępujących do Armji Ochotniczej:

Rada Miejska postanawia:

1. przejść do porządku dziennego nad wnioskami Magistratu Nr 1468 z dnia 28 września 1920 r., zgłoszonym w sprawie powyższej;

2. utrzymać w mocy właściwe postanowienie z dnia 15 lipca 1920 r.;

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia zawartego w p. 2 niniejszej uchwały.

Rezultat głosowania: 15 — za, 17 przeciwko 6 wstrzymujących się od głosowania.

II. W sprawie budżetu Przytulku Miejskiego dla dzieci ul. Wiznera 25/27:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr 1506 z dnia 5 października 20 r., postanawia:

1. podwyższyć stawkę za utrzymanie dziecka w Przytulku Miejskim przy ul. Wiznera Nr 25/27 (dawniej św. Anny) do mk. 20.— dziennie;

2. zaangażować do tegoż Przytulku jednego wychowawcę z pensją minimum mk. 2.000.— miesięcznie wraz z całkowitem utrzymaniem, licząc od dnia 1 października 1920 r.;

3. zatwierdzić budżet tej instytucji na czas od dnia 21 sierpnia 1920-go do dnia 31 marca 1921-go r. w kwocie mk. 882.200.—;

4. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

III. W sprawie umiastowienia Żłobka dla niemowląt przy Tow. Schronisk św. Stanisława Kostki:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1401 z dnia 17 września 1920 r., postanawia:

1. umiastowić z dniem 1 października 1920 r. Żłobek dla niemowląt przy Towarzystwie Schronisk św. Stanisława Kostki, ul. Boczna № 5;

2. zatwierdzić wydatki, związane z prowadzeniem tej instytucji w czasie od dnia 1 kwietnia do dnia 1 października 1920 r., w kwocie mk. 113.604.—;

3. zatwierdzić budżet tej instytucji na czas od dnia 1 października 1920-go do dnia 31 marca 1921-go r. w kwocie mk. 457.396.—;

4. wnieść w związku z tem do zamierzeń skarbowych Wydziału Opieki Społecznej na rok 1920/21-szy nowy tytuł XIV wydatków „Przytułek dla niemowląt ul. Boczna № 3” — mk. 571.000.—;

5. skreślić w zamierzeniach skarbowych Wydziału Opieki Społecznej na rok administracyjny 1920/21-szy poz. 33 tyt. IX wydatków „Żłobek dla niemowląt przy Towarzystwie Schronisk św. Stnsiława Kostki” — mk. 228.500.—;

6. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie ustalenia wysokości subsydjów dla instytucji dobroczynnych na rok budżetowy 1920/21-szy.

Rada Miejska postanawia:

1. ustalić subsydja dla instytucji dobroczynnych na rok budżetowy 1920/21-szy w wysokości, proponowanej przez Magistrat we wniosku № 1297 z dnia 24 sierpnia r. b.;

2. traktować uchwałę powyższą jako prowizorium do czasu ostatecznego załatwienia tej sprawy przez Radę przy rozpatrywaniu budżetu Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1920/21-szy.—;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

V. W sprawie podwyższenia opłat pobieranych w miejskich zakładach kąpielowych.

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1318 z dnia 27 sierpnia 1920 r., postanawia:

1. pobierać, poczynając od 1 września 1920 r. następujące opłaty w miejskich zakładach kąpielowych:

za wannę I-szej klasy	mk. 15.—
„ „ II-ej „ . . . „	8.—
„ bilety ulgowe do wanny II klasy . . . „	4.—
„ łaźnię . . . . . „	4.—
„ prześcieradło . . . . . „	3.—
„ ręcznik . . . . . „	1.50;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VI. W sprawie nabycia gruntu pod przedłużenie ul. Stanisława:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1294 z dnia 24 sierpnia 1920 r., postanawia:

1. zakupić pod przedłużenie ulicy Stanisława, między ul. Dąbrowską a stacją Chojny, 4 działki gruntu po cenie mk. 2.— za łokieć kwadratowy od:

- a) Stanisława Pluskowskiego . . . . (835 ł. kw. za mk. 1.670).
- b) małż. Kaczmarek (2946 „ „ „ „ 5.892),
- c) Juliana Pabjanika (2812 „ „ „ „ 5.624).
- d) Stanisława Burdy (3254 „ „ „ „ 6.508).

2. wypłacić wyżej wymienionym sprzedawcom tytułem zadatku połowę przypadających im należności;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednoomyślnie.

VII. W sprawie oddania bezpłatnie 2500 metrów gruntu miejskiego pod budowę gmachu Państwowego Zakładu Badania Artykułów Pierwszej Potrzeby:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1262 z dnia 17 sierpnia 1920 r., postanawia:

1. oddać bezpłatnie pod budowę gmachu Państwowego Zakładu Badania Artykułów Pierwszej Potrzeby 2500 metr. kw. gruntu z placu miejskiego, położonego przy ul. Wodnej,

Miedzianej i Wysokiej, pozostawiając wybór działki Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych, z warunkiem wystawienia budynków na ten cel w ciągu lat trzech;

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

VIII. W sprawie statutu o podatku od biletów jazdy tramwajów miejskich i kolei dojazdowych na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi:

1. uznać rozesłanie projektu statutu za pierwsze czytanie;

2. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1370 z dn. 7 września 1920 r., zatwierdza w 2-em i 3-em czytaniu.

Statut o podatku od biletów jazdy tramwajów miejskich i kolei dojazdowych na rzecz Kasy Miejskiej w Łodzi.

§ 1.

Od każdego wydawanego w obrębie miasta Łodzi biletu jazdy tramwajów elektrycznych miejskich (Kolei elektrycznej Łódzkiej) pobiera się dopłatę jako podatek na rzecz miasta Łodzi.

To samo — od biletów kolei dojazdowych (Tow. Łódzkich Elektrycznych Kolei Dojazdowych), które uprawniają do jazdy z Łodzi i do Łodzi. Bilety uprawniające tylko do jazdy poza obrębem miasta Łodzi wolne są od podatku.

§ 2.

Podatek wynosi 10⁰/₀ zarówno od biletów jednorazowych, jak i biletów stałych.

Od stałych biletów, które uprawniają do jazdy również poza obrębem miasta, podatek pobiera się tylko od sumy którą należałoby zapłacić za bilet, ważny tylko w obrębie miasta.

Wolne są od podatku bilety bezpłatnej jazdy.

§ 3.

Podatek pobierany jest przez zarządy tramwajów miejskich i kolei dojazdowych jednocześnie z opłatą za przejazd.

Na bilecie jazdy winno być zaznaczone że kwota podatku wliczona jest w cenę biletu.

§ 4.

Dyrekcje interesowanych kolei obowiązane są wpłacać podatek do kasy m. Łodzi w ciągu pierwszych 20-tu dni po upływie miesiąca, w którym podatek został pobrany.

§ 5.

W celu sprawdzenia prawidłowego wpływu podatku Magistratowi przysługuje prawo wglądania do ksiąg i innych dowodów Towarzystw Akcyjnych Kolei Elektrycznej Łódzkiej i Łódzkich Elektrycznych Kolei Dojazdowych.

§ 6.

W końcu każdego roku obrachunkowego wymienionych towarzystw, t. j. za czas od 1 stycznia do 31 grudnia, dyrekcje ich winny złożyć Magistratowi wykazy pobranego podatku.

Podatek nie wchodzi w rachubę przy obliczaniu dochodu brutto, od którego Towarzystwo Kolei Elektrycznej Łódzkiej wноси na rzecz miasta opłatę koncesyjną.

§ 7.

Na koszty, które powstają dla dyrekcji obu przedsiębiorstw z powodu wykonywania przepisów niniejszego statutu, oblicza się od sumy pobranego podatku 2⁰/₀ na ich korzyść tytułem odszkodowania.

§ 8.

Niniejszy statut podatkowy, po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą, obowiązuje od dnia ogłoszonego przez Magistrat m. Łodzi.

Jednocześnie traci moc prawną regulamin podatkowy, uchwalony w dniu 24 października 1916 roku.

XI. W sprawie podwyższenia opłat targowiskowych:

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu № 1391 z dnia 10 września 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć z dniem 1 października 1920 r. obowiązujące obecnie opłaty targowiskowe w następujący sposób:

za 1 metr kwadratowy z mk. 0.50 do mk. 1.—,

za stanowisko minimum z mk. 1.— do mk. 2.—,

za wóz jednokonny z mk. 3.— do mk. 10.—,

za wóz parokonny z mk. 5.— do mk. 15.—;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

X. W sprawie statutu o opłatach za handel uliczny w Łodzi:

1. uznać rozesłanie projektu statutu za pierwsze czytanie;

2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1349 z dnia 3 września 1920 r., w 2-em i 3-em czytaniu.

Statut o opłatach za handel uliczny w Łodzi.

Na zasadzie uchwały Rady Miejskiej z dn. 12 października 1920 r. i w myśl rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1920 r. № SF. 1454/1 w sprawie podwyższenia norm podatków komunalnych, zmienia się uchwalony przez Radę Miejską w dniu 22 stycznia 1917 r. statut dotychczasowy opłat za handel uliczny, który odtąd, jako statut o opłatach za handel uliczny w Łodzi brzmi, jak następuje:

§ 1.

Wymagane na zasadzie § 1 rozporządzenia, wydanego przez Prezydium Policji w Łodzi w dniu 27 stycznia 1919 r., zezwolenie na handel uliczny winno być wykupione w Magistracie m. Łodzi za opłatą, określoną w § 2-im.

§ 2.

Opłata roczna wynosi:

dla handlujących obuwem, manufakturą i towarami galanteryjnymi — marek 100.—,

dla handlujących rybami, dla sprzedawców gazet i pism, mających przenośne półki oraz dla handlujących wyrobami tabacznymi z przenośnych szafek — marek 50.—,

dla wszystkich innych handlujących od straganu lub stałego miejsca — marek 25.—, a gdy zajmują się handlem wędrownym bez straganu — 10.—.

Opłatę pobiera się za rok kalendarzowy zgóry. Kto wykupuje zezwolenie w ciągu drugiego półrocza, wnosi połowę opłaty rocznej.

§ 3.

Pokwitowanie z uiszczenia opłaty skutecznie kasa miejska na zezwoleniu.

Zezwolenie ważne jest tylko na czas, za który opłata została uiszczona i na towary, których sprzedaż uliczna według wymienionego rozporządzenia policyjnego jest dozwolona.

§ 4.

Niniejszy zmieniony statut, po zatwierdzeniu przez władze nadzorcze, obowiązuje od dn. 1 stycznia 1921 r. Jednocześnie traci moc prawną statut, dotyczący opłat za handel uliczny, wydany na zasadzie uchwały Rady Miejskiej z dnia 22 stycznia 1917 r.

XI. W sprawie podwyższenia opłat za prawo jazdy po mieście

od wymienionych w § 3 statutu środków lokomocji:

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1348 z dnia 3 września 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć o 300%, poczynając od roku kalendarzowego 1921-go, opłaty za prawo jazdy po mieście, ustanowione uchwałą Rady Miejskiej z dnia 23 lutego 1920 r.;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XII. W sprawie podwyższenia podatku od psów:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1347 z dnia 3 września 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć o 100%, poczynając od roku kalendarzowego 1921-go, podatek od psów, ustanowiony uchwałą Rady Miejskiej z dn. 24 lutego 1920 r.;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Poza porządkiem dziennym za uznaniem nagłości:

I. W sprawie braku oświetlenia gazowego w mieście:

Coraz słabsze ciśnienie gazu w mieście naszym sprawia, iż olbrzymia część domów i mieszkań pozabawiona została światła. Nadto nie funkcjonują motory gazowe, co powoduje brak wody w mieszkaniach, niefunkcjonowanie filtrów biologicznych i t. p.

Stan taki przy obecnie szerzących się epidemjach jest wprost katastrofalny, przeto.

Rada Miejska wzywa Magistrat do podjęcia kroków celem zaopatrywania gazowni w wystarczającą ilość węgla zagranicznego.

Zgodnie z życzeniem większości radnych przewodniczący o godz. 9 min. 30 wieczór zamyka posiedzenie, odraczając rozpatrzenie dalszych spraw, objętych porządkiem dziennym, do posiedzenia w dniu jutrzejszym.

Przewodniczący: (—) A. Remiszewski.
Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Protokół.

55 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 13 października 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków 10.
Obecnych radnych: 36. Obecnych członków
Magistratu: 7.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 05 wiecz. zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. Kern, w obecności quorum Rady Miejskiej (43 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: W Doleckiego i M. Jarbluma oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Babiackiego, Borysławskiego, Danielewicz, Dudzińskiego, Fichny, Gerhardta, Grossa, Guzowskiego, Janieckiego, Kaffanke, Kałużyńskiego. Kapłana, Kenigsberga, Kotkowskiego, Kropfa, Lubońskiego, Pogonowskiego, Rapalskiego, Dr. Rosenblatta, Sławińskiego, Uty, Wajsa, Waszkiewicz, Wilczyńskiego, Włodarskiego i Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Telegram treści następującej:

„Robotnicy zebrani na wiecu w Warszawie w sali Teatru Powszechnego dnia 3. października 1920 r. przesyłają robotniczej Łodzi wyrazy gorącego uznania za wprowadzenie nauczania powszechnego i wyrażają nadzieję, że inne masta Polski, a przedewszystkiem stolica pójdą za tym szczytnym przykładem.— Profesor Stanisław Kalinowski, Preyss, Łopuska.”

3. Odezwę Dyrekcji Teatru Miejskiego w sprawie uroczystości ku czci Hetmana Stanisława Żółkiewskiego

4. Odezwę Magistratu z dnia 7. 10. 1920 r. № 313/20—i treści następującej:

„W wykonaniu punktu 3-go uchwały Rady Miejskiej № IV z dnia 29. września 1920 r., niniejszym komunikujemy, że opracowaniem statutu wzajemnych miejskich ubezpieczeń od ognia, zajmuje się Związek Miast Polskich, wobec czego Magistrat uważa za niewskazane przedkładanie Radzie Miejskiej do zatwierdzenia specjalnego statutu wzajemnych ubezpieczeń budowlń m. Łodzi.

5. Reskrypt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № S. F. 1954/1 z dnia 28. września 1920 r. w sprawie zwrotu 1/4 części kosztów na utrzymanie policji.

6. Oświadczenie przewodniczącego w związku z właściwym zapytaniem r. Lichtensteina o skreśleniu przez cenzurę łódzką części protokołu 53 posiedzenia Rady Miejskiej, zamieszczonego w Nr. 41 „Dziennika Zarządu m. Łodzi”—że Prezydium przekazało sprawę powyższą posłom łódzkim celem wniesienia właściwej interpelacji w Sejmie.

Uchwalono:

A. Poza porządkiem dziennym, za uznaniem nagłości:

I. W sprawie podwyższenia taryfy za ubój bydła, używalność szop i targowiska oraz za nadzór mięsny w Rzeźni Miejskiej w związku z podwyższeniem poborów pracowników tej instytucji:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1510 z dnia 12. października 1920 r., postanawia:

1) podwyższyć Łódzkiej Rzeźni Miejskiej taryfę za ubój bydła, używalność szop i targowiska oraz za nadzór mięsny na czas od 15. października 1920 r. aż do odwołania, a mianowicie:

za ubój	wagi	funtów	mk.
bydła	do	350	35
"	"	600	45
"	"	800	53
"	wyżej	800	60
cieląt	do	40	23
"	wyżej	40	30
baranów	do	30	20
"	wyżej	30	25
kóz	do	40	20
"	wyżej	40	23
koni	do	600	45
"	wyżej	600	53
świń	do	200	45
"	wyżej	200	53

za targowisko

od koni . . . . . do mk. 200.—
" bydła rogatego . . . . . " " 15.—
" cieląt, baranów i kóz „ „ 7.—
" świń . . . . . „ „ 10.—

za używalność szop

od bydła rogatego i koni do mk. 10.—
 „ cieląt, baranów i kóz „ „ 5.—
 „ świń . . . . . „ „ 10.—

za obejrzenie mięsa przwozowego od puda do mk. 8.—

za przechowanie mięsa od puda do mk. 3.—

za ważenie mięsa od puda do mk. 1.—

za zbadanie mięsa wieprzowego pod mikroskopem od sztuki do mk. 8.—

2) Odliczać 10% dochodu brutto Łódzkiej Rzeźni Miejskiej na częściowe pokrycie wydatków, związanych z utrzymaniem personelu weterynaryjnego;

3) zobowiązać, w związku z podwyższeniem taryfy, Dyрекcję Łódzkiej Rzeźni Miejskiej do podwyższenia o 100% z dniem 15. października 1920 r. sumy, asygnowanej miesięcznie na wypłatę pensji dla urzędników i robotników;

4) w związku z podwyższeniem taryfy zobowiązać Tow. Akc. Rzeźni Miejskiej do pozostawienia dotychczasowych stawek za przechowanie produktów Wydziału Zaprowiantowania Miasta w chłodni, będącej własnością w. w. Towarzystwa;

5) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie umiastowienia Pogotowia Ratunkowego:

Rada Miejska, uznając istnienie instytucji Pogotowia Ratunkowego za niezbędne dla miasta i umiastowienie takowej za wskazane, postanawia:

1) przychylić się w zasadzie do wniosku Magistratu № 1481 z dnia 1. października 1920 r., dotyczącego umiastowienia Pogotowia Ratunkowego, uzależniając jednak przejęcie tej instytucji przez miasto od odpowiedniej zmiany § 37 Statutu Towarzystwa, t. j. o ile cały majątek Tow. przejdzie na rzecz miasta,

2) w związku z powyższym, do czasu załatwienia sprawy w myśl p. 1, udzielić Pogotowiu Ratunkowemu subsydjum w ramach budżetu przedstawionego przez Magistrat, na razie do dnia 1. listopada r. b.,

3) umożliwić ludności szybkie korzystanie z usług Pogotowia przez utworzenie właściwych stacyj mel-dunkowych,

4) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie umowy z braćmi Werdiger o czynszu dzierżawnym za lokal Teatru Polskiego.

Rada Miejska przychylając się do wniosku Magistratu № 1489 z dnia 5. października 1920 r., zatwierdza następującą umowę z Judką Lejbem i Moszkiem braćmi Werdiger, zawartą w dniu 1. października 1920 r.:

Między Gminą Miejską Łódź z jednej strony, a Judką Lejbem i Moszkiem, braćmi Werdiger z drugiej, zawarta została w dniu dzisiejszym umowa następującej treści:

1. Bracia Werdiger wystąpili do Sądu Okręgowego w Łodzi z powództwem przeciwko Gminie Miejskiej Łódź o rozwiązanie umowy najmu Teatru przy ul. Dziełnej № 18 w Łodzi zawartej na mocy aktu Notarjusza Sarosieka 8. maja 1913 roku: № 7461, prawa którego to najmu przejęła Gmina Miejska, i o czynsz dzierżawny, w traktacie zaś postępowania sądowego Gmina Miejska Łódź zadyktowała akcję wzajemną o uznanie dokonanego przez Gminę zaofiarowania komornego za ważne (sprawa № C. 268/20). Dziś strony sprawę tę zakończają następującym układem pojednawczym: Bracia Werdiger akceptują przejęcie praw dzierżawy, wynikających z wyżej przytoczonego aktu Notarjusza Sarosieka z dn. 8. maja 1913 r. № 7461 przez Gminę Miejską Łódź i uznają ją za dzierżawcę — na czas od przejęcia przez Gminę dzierżawy, t. j. od dnia 1. lipca 1919 r. do dnia 1. lipca 1921 roku, podwyższając jednak czynsz dzierżawny za rok od 1. lipca 1919 r. do 1. lipca 1920 r. do czterdziestu tysięcy marek i za rok następny od dnia 1. lipca 1920 r. do dnia 1. lipca 1921 roku do pięćdziesięciu tysięcy marek polskich. Na poczet tego czynszu Werdigerowie zarachowują wypłacone przez Magistrat małżonkom Wasser-

mann na powyższy czynsz od dnia 1. lipca do dnia 1. października 1919 roku 5.400.— marek i zdeponowane w Sądzie przez Magistrat na ten sam czynsz do dnia 1. października 1920 r.: 1) 13.002.70 mk, 2) 6.480.—mk, i 3) 4320.—mk., — w ten sposób Magistrat zobowiązany będzie dopłacić tylko różnicę pomiędzy czynszem płaconym pg. aktu z dnia 8. maja 1913 roku, a ustanowionym na mocy niniejszego układu czynszem.

2. Gmina Miejska Łódź wypłaca braciom Werdiger, jako odszkodowanie, z powodu niekorzystania przez nich z łoża w sezonie teatralnym 1919/20 mk. 5.000.— (pięć tysięcy) i w sezonie 1920/21 mk. 10.000.— (dziesięć tysięcy marek).

3. Przewidzianą wyżej w punkcie 1 różnicę czynszu za czas od dnia 1. stycznia 1921 roku Magistrat wypłaci braciom Werdiger po ściślejszym sprawdzeniu sumy dokonanych zaofiarowań i zaznaczeń i nie później niż 15. października r. b. i jednocześnie zapłaci wtedy wyżej przytoczone odszkodowanie za łożę w ogólnej sumie 15.000.— marek — czynsz zaś za czas następny od 1. stycznia 1921 roku do 1. lipca 1921 roku wypłaci Werdigerom w dwu ratach: 1. stycznia 1921 roku 12.500.— marek i 1. kwietnia 1921 roku — 12.500.— marek. Po wszystkie należne na mocy niniejszego układu wypłaty Werdigerowie zwracają się do Wydziału Gospodarczego Magistratu i Kasy Miejskiej.

4. Werdigerowie zastrzegają sobie prawo do podwyżki komornego za rok 1920/21, o ileby spodziewana nowa ustawa o ochronie lokatorów pozwalała na pobieranie wyższego komornego niż ustanowione niniejszym układem pięćdziesiąt tysięcy marek.

5. Zaznacza się że koszta oświetlenia i ogrzewania Teatru obciążają Gminę Miejską Łódź.

Również obciąża Gminę wywózka nieczystości z dołu kloaczego, służącego potrzebom Teatru.

6. Magistrat obowiązuje się utrzymywać Teatr w należyтым porządku.

7. Koncerty, maskarady i bałe nie mogą być urządzane w wydzierżawionym Teatrze.

8. W razie sprzedaży nieruchomości bracia Werdiger przekazują niniejszą umowę nownabywcy do wykonania.

9. Strony toczącą się w Sądzie Okręgowym sprawę № C. 268/20 umarzają i zrzekają się nawzajem wszelkich kosztów.

10. Werdigerowie zastrzegają sobie prawo do powództwa sądowego o własność dekoracji mebli i kostjumów, Magistrat zaś oświadcza że roszczenia te Werdigerów są bezpodstawne gdyż wszystkie te rzeczy należycie nabył dla Gminy Miejskiej od poprzednich dzierżawców małżonków Wassermann za aktem Notariusza Chrzanowskiego z dnia 14. lipca 1919 roku № 3527.

Koszta niniejszej umowy strony ponoszą po połowie.

Umowa niniejsza w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach spisana i przez strony przyjęta została.

III. W sprawie wykonania uchwały Rady Miejskiej z dnia 23.9. 1920 r. o podwyższeniu taryfy tramwajowej:

Rada Miejska wzywa Magistrat do wpłynięcia na Dyрекcję Kolei Elektrycznej Łódzkiej w kierunku wypłacenia pracownikom tramwajowym do dnia 19 b. m. zaległości, należnych im za czas od dnia 12. do 24. września r. b. w myśl właściwego postanowienia Rady Miejskiej z dnia 23. września 1920 r.

IV. W sprawie petycji Komitetu Kasy im. Mianowskiego w Warszawie o udzielenie subsydjum z funduszków miejskich:

Rada Miejska, uznając w chwili obecnej za wskazane udzielenie tej instytucji wydatnego subsydjum z funduszków miejskich, oraz dzielając w zupełności motywy, przytoczone we właściwej petycji, postanawia:

1) przyznać Kasie im. Mianowskiego w Warszawie subsydjum jednorazowe z funduszków miejskich w kwocie mk. 50.000.—,

2) wezwać Magistrat do wykonania jej uchwały.

V. W sprawie reorganizacji Komitetu Tanich Kuchen wzgl. zlikwidowania tej instytucji jako samodzielnego działu gospodarki miejskiej:

odroczyć obrady nad sprawą powyższą do najbliższego posiedzenia Rady Miejskiej, wzywając jedno-

cznie Magistrat do złożenia w tym czasie szczegółowego sprawozdania z dotychczasowej działalności Komitetu.

VI. W sprawie petycji Związku Felczerów m. Łodzi:

uchwał żadnych nie powzięto.

O godz. 10-ej min. 10 wiecz. przewodniczący, z powodu braku quorum, zamyka posiedzenie.

Przewodniczący (—) L. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Sprawozdanie Wydziału Opieki Społecznej za II kwartał 1920 r.

Opisowe.

W okresie sprawozdawczym zwrócono uwagę na to, ażeby do ochronek i schronisk, subsydjowanych przez miasto, były przyjmowane sieroty i dzieci ludności najbiedniejszej.—

Nabyto od Państwowego Komitetu Pomocy dzieciom pewną ilość płaszczy i obuwia dziecięcego dla dzieci znajdujących się w internatach.—

Nabyto od Fabryki Taniego Obuwia pozostały towar na obuwie.—

Wydzierżawiono nieruchomości przy ul. Milsza 51 na potrzeby Pogotowia Opiekuńczego dla Dzieci.—

Wystąpiono z wnioskiem o skasowanie w zasadzie zapomóg pieniężnych, uzależniając jednakże przeprowadzenie powyższego od sprawnego funkcjonowania Tanich Kuchen.—

Stosownie do życzenia Amerykańskiego Wydziału Rachunkowego, zawartego w odezwie z dnia 18.V.20 r., wszczęto rozpowszechnianie akcji ratowniczej rozwijanej przez ten Wydział, polegającej na sprowadzaniu żywności z Ameryki przez osoby, posiadające tam rodzinę lub krewnych.—

Podwyższono ceny za trumny dla grzebania ubogich zmarłych, po uprzednim uznaniu takowych przez Wydział Budownictwa za umiarkowane.—

Wobec zlikwidowania Łódzkiej Miejskowej Rady Opiekuńczej i zaprzestania wypłacania subsydjum dla 36 instytucji, przejęto subsydjowanie tych instytucji, zastrzegając sobie ewent. zmiany poszczególnych subsydjów wzgl. skreślenie tychże.—

Zaakceptowano kosztorys Wydziału Budownictwa na sumę 50.000 mk. na dokonanie remontu wewnętrznego domu przy ul. Milsza 51, przeznaczonego dla Pogotowia Opiekuńczego dla Dzieci i 80.000 mk. na remont domu przy ul. Karolewskiej 51, przeznaczonego dla starszych dzieci.—

Państwowy Komitet Pomocy Dzieciom zredukował ilość produktów amerykańskich na obiady dla dzieci o 2/3.— Ilość obiadów spadła z 33.000 na 11.000.—

Cyfrowe.

Zapomogi w gotówce

W okresie sprawozdawczym liczba osób wspieranych wynosiła 2891 dorosłych i 518 dzieci.—

Wypłacono zapomóg normalnych	mk., 133.148.—
Wypłacono zapomóg jednorazowych	„ 592.20
r a z e m	mk. 133.740.20

Pomoc dla biednych chorych.

W okresie sprawozdawczym udzielono pomocy:

	Chrześc.	Żydom
a) Za pośrednictwem Wydz. Op. Społ. umieszczono w szpitalach	920	678
umieszczono w przyt. położn.	250	323
b) Opiekowano się (opieka na miejscu — w domu)	3482	2201
udzielono pomocy lekarskiej	519	95
udzielono pomocy ambulatoryjnej	2801	1960
wyzdrowiało	128	135
umarło	34	11
Wydano mleka chorym 3634 litry		
„ „ obiadów 37009.—		

Biuro Zagonków.

W dniu 30. 6. 20 r. ilość działów wynosiła 3264 obszaru 320 mórg 120 prętów.—

Wpłynęło za dzierżawę zagonków mk. 6345.10 fen.

W ciągu kwartału wydzierżawiono 2 morgi 80 prętów 34 dzierżawcom.—

Dom dla Chronicznych Chorych.

	męż- czyn	kobiet	dzieci	razem
Pozostało w dn. 31.III.20 r.	45	51	4	100
przyjęto	2	8	—	10
	47	59	4	110
zwolniono	13	2	—	15
pozostało w dn. 30.6.20. r.	34	57	4	95

Ogólne wydatki wynoszą
mk. 162.112.03 fen.

Kasa Pożyczkowa.

W czasie sprawozdawczym otrzymano tytułem zwrotu

mk. 72.918.60
ogółem zwrócono „ 272.834.82
pozostaje do ściągnięcia „ 457.082.90

Biuro Rewindykacyjne.

Zwrócono Wydziałowi Mk. 397.759.43

Pochowano na koszt miasta.

Chrześcijan 393
Żydów 144
razem 537

Sprawozdanie Naczelnego Iekara weterynarji rzeźni miejskiej w Łodzi za III kwartał 1920 roku.

W III kwartale w rzeźni miejskiej zabito bydła rog. 1980 szt., cieląt 171, owiec 635, kóz 44, świń 14491 i koni 20. Przy oględzinach zwierząt po uboju stwierdzono następujące choroby:

u bydła:

Gruźlicę u 69 szt., Motylicę u 45 szt., promienię u 2 szt. i zapalenie wymion u 2 szt.

u świń:

Trychiny. u 17 szt. od których mięso i organy zniszczono, tłuszcz zaś przetopiono dla celów technicznych.

Gruźlicę u 93 szt., Bąblowce u 104 szt., Nitkowce u 36 szt. i Markość wątroby u 8 szt.

u koni:

Zapalenie płuc u 1 szt.

Niezależnie od oględzin zwierząt po uboju dokonano oględzin mięsa dostarczonego do rzeźni ze wsi, a mianowicie: 299 pud 22 f. wołowiny, 132 pud 21 f. wieprzowiny, 2 pudy 15 f. cieleciny i 9 pud. 37 f. słoniny, czyli razem 444 pud. 15 f. mięsa, przy badaniu, którego nic nie stwierdzono.

Pozatym I Kom. Rob. Państw. dostarczył do rzeźni do zbadania 4 ćwierci mięsa.

Oprócz tego otrzymano od policji państw. w Łodzi w kwartale sprawozdawczym 612 f. mięsa, skonfiskowanego z powodu braku na nim znaków oględzin.

Za mięso skonfiskowane pobrano 996 marek, które wniesiono do kasy miejskiej.

ZAGADNIENIA KOMUNALNE.**Gminy wyznaniowe i rejestracja ruchu naturalnego.**

III.

W Polsce nakaz o wykonywaniu przepisów o aktach stanu cywilnego datuje się od wprowadzenia Kodeksu Cywilnego Napoleona t. j. od roku 1808, kiedy zalecono „Zwierzchnościom duchownym, ażeby te,

zniósłszy się z Władzami Administracyjnymi, Policyjnymi i Sądowymi epokę tę tak interesującą z pompą Obrządków Kościelnych w całej swej świetności urządzono w dniu pomienionym (1 maja) w Mieście Stołecznym Departamentowym, obchódzili". Z braku wyszkolonych ludzi, obowiązki urzędnika stanu cywilnego dla wszystkich wyznań powierzono katolickim duchownym, dopiero w r. 1825 powierzono duchownym poszczególnych wyznań. Duchowieństwo wszystkich wyznań zaciekle broni łączności spisywania aktów stanu cywilnego ze stanem duchownym i wiążą nierozdzielnie pojęcia aktu z wyznaniem, chcąc jaknajdłużej utrzymać tę nić, jaka łączy państwo z religją. Przykładem może służyć wymiana korespondencji między wice administratorem Djecezji Warszawskiej i ówczesnym Ministrem Religijnym z dnia 12 maja 1808 roku. Między innymi żąda władza duchowna, aby ślubów „nie wprzód ogłaszali w imieniu Prawa Cywilnego za już zawarty, póki nie wyrozumieją, że żadne nie zachodzi do ukończenia Kontraktu Małżeńskiego przeszkoda nie tylko Cywilna, ale też i Kanoniczna, lub gdyby jaka zachodziła, że od niej już mają dispensę na piśmie Nowożeńcy od przyzwoitej Zwierzchności”.

Duchowieństwo na początku niezadowolone było, uważając stan rzeczy za zbyt szkodliwy. „Nasz Kraj — piszą biskupi w memorjale, podanym księciu 23 listopada 1811 roku — „trzymając się nieprzerwanie Religji Ś. nie miał nigdy potrzeby stanowić Urzędników Cywilnych, a zatem ustanowienie onychże, jest dla nas zbyt szkodliwe; dla biednego ludu uciążliwe. Skoro więc w mocy jest W. K. Mci z Konstytucji Księstwa Warszawskiego, uczynić w prawie odmiany, prosimy W. K. Mci: aby Urzędy i Akta Cywile Urodzonych, zaślubionych i zmarłych uchylić raczyli”.

W tymże roku w memorjałach, wystosowanych przez kolegum biskupów Księstwa Warszawskiego do samego księcia, „abyś W. K. Mci uwolnił duchowieństwo od sprawowania Aktów Cywilnych jako niezgodnych z ich stanem i powołaniem”. Z memorjałów tych widać, że „nie przestała Władza duchowna skarżyć się przeciw temu arbitralnemu i samowładnie narzuconemu ciężarowi.”

Obecnie w każdej z dzielnic Zjednoczonej Polski panują inne prawa, a więc: w b. zaborze pruskim istnieje ogólny urząd stanu cywilnego; w dzielnicach austriackiej — duchowieństwo chrześcijańskie i gminy wyznaniowe; a dla bezwyznaniowców — gminy polityczne, czyli magistraty. Przepisy o prowadzeniu aktów stanu cywilnego w b. Kongresówce datują się z roku 1825; są one jednak przestarzałością i pozostają w tyle, poza szybko płynącą falą życia.

Sprawa zreformowania ksiąg i systemu prowadzenia rejestracji jest ściśle związana ze sprawą obowiązkowej przynależności parafialnej. Zewsząd stychać głosy o zwolnieniu obywateli polskich od przymusu wyznaniowego i staje się koniecznością utworzenie gminy bezwyznaniowej. W ostatnich czasach zgłaszają się dość licznie do Urzędu Stanu Cywilnego przy łódzkim magistracie obywatele z podaniem o zalegalizowanie ślubów, zawartych w Rosji Sowieckiej i w b. zaborze austriackim przed władzą municypalną, a nie duchowną, jak również o wniesienie dzieci, urodzonych z tych małżeństw, do rejestru bezwyznaniowców.

Wystosowaną w tej materji przed kilku miesiącami przez Magistrat łódzki petycję Ministerjum Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerjum Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odrzuciło, gdyż „obowiązujące na obszarze b. zaboru rosyjskiego przepisy nie znają pojęcia bezwyznaniowości, a postanowienia, normujące prowadzenie aktów stanu cywilnego nie przewidują prowadzenia metryk dla osób, nie należących do żadnego z uznanych przez Państwo wyznań”.

Już w pierwszych czasach wprowadzenia w życie kodeksu cywilnego Napoleona zauważyć się dają kolizje pomiędzy władzą państwową a duchowną na tle interpretacji praw, dotyczących stanu cywilnego, szczególnie przejawiało się to w stosunku do ślubów cywilnych. Tu duchowieństwo broni swych praw, nie dopuszczając do zawarcia powtórnych związków małżeńskich bez uprzedniego konkordatu. W polemice, jaka w tym przedmiocie toczyła się pomiędzy władzą świecką a duchowną, ostatnia zawsze wyrażała ten pogląd i trzyma się go dotąd, że „małżeństwo raz zawarte prawnie i podług tejże formy, od żadnej Władzy ludzkiej co do węzła zniszczony być nie może”. Ślub cywilny przy religijnym wydałby się duchowieństwu tak, „jak Dagon przy Arce Pańskiej w Azocie. Nie mógł Bóg ścierpieć tej krzywdy sobie wyrządzonej: aby Arka jego stała obok bałwana, obalił Dagona na ziemię i skruszył tak, że tylko tułów został się z niego; żeby też tak i z Kodexem się nie stało, bo i on wielką czyni krzywdę nie już Arce przymierza, ale Religiji Jezusa Chrystusa. (Vice Administrator Djecezji Warszawskiej w memorjałe swym do Ministra Religijnego, patrz „6-cio letnia korespondencja Władz duchownych z rządem świeckim Xięstwa Warszawskiego, rok 1816), poruszając sprawę świętości Sakramentu Małżeństwa, mówi, że „węzeł małżeństwa tak jest ścisły i nierozzerwalny, ani Mąż od Zony, ani Zona od Męża nie mogą być odłączonemi, aż do końca, życia jednego z nich”.

W ten sposób wszelaka reakcja nie chce dopuścić do żadnych precedensów, a tymczasem, życie nasuwa nowe problemy, które muszą być rozwiązane, gdyż pomiędzy dzielnicami, wchodzącymi w skład Rzeczypospolitej Polskiej, istnieją znaczne różnice w prawodawstwie. Tak np., gdy w Galicji i w byłym zaborze pruskim znane są wspomniane wyżej śluby cywilne, między obywatelami różnych wyznań, to w byłym zaborze rosyjskim takie śluby napotykają na przeszkody prawne, a dla dzieci, urodzonych z takich małżeństw, urząd nie ma prawa prowadzić rejestru. Niepodległa Zjednoczona Polska musi mieć ujednostajnione prawodawstwo, obowiązujące wszystkie trzy dzielnice i, żywymy przekonanie, że prawodawstwo, wzorowane na Zachodniej Europie będzie górować nad konserwatywnymi prawami.

Wierzymy, że i prawo o małżeństwie zaprowadzone w 1836 r. przez Mikołaja I, nie uznające ślubów cywilnych i rozwodów, a wymagające, aby sprawy te odbywały się przed wyznaniowym sądem duchownym, będzie przez Sejm uchylone. Nie będzie to, żadną inowacją, lecz przywróci pod tym względem wolność krajowi naszemu, który się tem szczylił od 1808 r., gdy kodeks Napoleona zaprowadził u nas śluby i rozwody cywilne, aż do 1825 a nawet 1836 roku. Już w roku 1808 Minister Sprawiedliwości, rozumiejąc intencje ówczesnego duchowieństwa, pisze (patrz 6-letnia korespondencja Władz duchownych z Rządem świeckim, list Min. Sprawiedl. do Vice Admin. Djecezji Warszawskiej z dnia 5 maja 1808 r.), że „Urząd Cywilny nie rozwodzi, zapisuje tylko w Xiędze Dekret Cywilny... Separacja Cywilna czyli rozwód działa na zewnętrzne obowiązki a nie religijne. Niech Xięża dobrze nauczają Wiary, a podobne rozwody mniej trafiać się będą”. Wyrażając zgodę na zwolnienie księży od urzędów stanu cywilnego, ostrzega ich jednocześnie, że „żałować będą po nie-wczasie... iż wyszukując religijnej wojny tam, gdzie jej nie masz, chcą osłabić powagę Prawa, które jest najważniejszą warownią Konstytucyi, a ta tylko zasłania i wspiera Religiją Katolicką”.

— **Przyszłość naszych miast.** B. Suligowski, na sejmiku relacyjnym prezes warszawskiej Rady miejskiej, wobec swoich wyborców w Częstochowie mówił między innymi — na

skutek interpelacji jednego z wyborców o przeszłości miast polskich. W referacie swym, jak notują pisma częstochowskie, pan Suligowski zaznaczył, że przed miastami polskimi otwiera się wielkie pole. Dotychczas wprawdzie posiadamy zaledwie jedną trzecią część ludności miejskiej, gdy tymczasem Anglja liczy 77 proc. ludności miejskiej, Niemcy 60 proc., a Francja przeszło 50 proc. Urbanizacja ludności tłumaczy się tem, że w miarę postępu techniki rolnictwo coraz mniej wymaga pracy ludzkiej, którą z lepszym skutkiem zastępują maszyny rolnicze.

Sprawa rozwoju miast nie jest w sejmie należycie odczuwaną, ze względu na znikomą liczbę przedstawicieli miast.

☛ Następnie odpowiadając na zapytania, mec. Suligowski poruszył sprawę podatków komunalnych, rozbudowy miast i dekretu mieszkaniowego. W sprawie dekretu o ochronie lokatorów, oświadczył, że istnieje projekt rządu, przywracający wolność umów pomiędzy właścicielem domu, a lokatorami, lecz kiedy ten projekt wejdzie pod obrady Sejmu, trudno przewidzieć. W sprawie umożliwienia rozbudowy miast prelegent sam złożył 11 wniosków, z których 7 przyjęła komisja miejska, ale pod obrady sejmu wobec nawalu prac wejdą również nieprędko.

Rozporządzenia i obwieszczenia urzędowe.

Potrawy mięsne w restauracjach.

(Rozporządzenie ministra aprowizacji w sprawie podawania potraw mięsnych w restauracjach w Warszawie w porze od 7-ej do 10-ej wieczór.

Na zasadzie art. 2 i 3 ustawy z d. 2-go lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 67 poz. 449) i upoważnienia Rady Obrony Państwa z dn. 6 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. № 73 poz. 500) zarządza:

Art. 1. W Restauracjach, garnkuchniach, jadalniach, barach, bu-

fetach publicznych i klubowych, mleczarniach, kawiarniach i hotelach, w których podawane są w godzinach od 7-ej do 10-ej wieczorem potrawy mięsne gorące, winna być umieszczona w cenniku i podawana jedna z następujących potraw: pieczeń cielęca, pieczeń barania, pieczeń wieprzowa, pieczeń wołowa golonka z grochem, nóżki cielęce smażone, ragout baranie.

Art. 2. W restauracjach I i II kategorii dania powyższe winny być wagi niemniej jak 150 gr. mięsa niesiekane, bez kości w stanie gotowym, w restauracjach III kategorii o wadze 200 gr mięsa, z dodaniem odpowiedniej ilości jarzyn.

Art. 3. Dania mogą być podawane kolejno z wyżej wymienionego spisu, przyczem jedno z tych dań nie może być częściej podawane, niż co 4-ty dzień.

Art. 4. Cena za wymienione dania nie może przekraczać: Dla restauracji I kateg. (t. j. I rz. z wyższymi kosztami administr.) mk. 30; dla restauracji II kateg. (t. j. I rz. z niższymi kosztami admin.) mk. 27; dla restauracji III kateg. (t. j. drugorzędnych) mk. 20. Do ceny tej nie wolno doliczać żadnych dodatków, rozumie się ona wraz usługą.

Art. 5. Przekroczenia powyższego rozporządzenia będą karane na podstawie art. 4 Ustawy z dn. 2 lipca 1920 r. o zwalczeniu lichwy wojennej (Dz. Ust. № 67 poz. 449) aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 1,000,000 mk. lub jedną z tych kar.

Rozporządzenia powyższe z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P.

Warszawa, dn. 13 września 1920 r.
Minister. aprowiz. (—) St. Śliwiński

(Dz. Ust. R. P. № 89 z d. 21/IX 1920 r. poz. 589)

Sprawy aprowizacyjne.

— W sprawie aprowizacji m. Łodzi. Bawiący w Koninie w celach zakupu zboża Ławnik Wydziału zaprowiantowania p. Wajs przysłał pod adresem województwa i magistratu następującą depezę: magazyny P.

U. Ź. w pow. konińskim i słupckim puste, dowodem iż Koniń i Słupca są bez chleba Producenti, kontygentu niedostarczają, niezbędne są energiczne zarządzenia po których pierwsze transporty mogą nadejść do Łodzi za dwa tygodnie. Proszę zadysponować starostom by pozwolili na zakup zboża pozakontygentowego, roślin strączkowych i rzepaku.

— **W sprawie cen maksymalnych na mięso.** W związku z wprowadzeniem cen maksymalnych na mięso i zakazem wyrobu wędlin zwróciła się do magistratu delegacja pracowników związku Czel rzeźn. w sprawie zarządzenia brakowi pracy wpływającemu z ostatnich zarządzeń oraz w sprawie walki z przejawami paskarstwa wśród rzeźników. Delegacja zaznaczyła, że dla skutecznego zwalczania wszystkich cen na mięso koniecznym jest wprowadzenie sekwestru bydła na wsi. Zdaniem delegacji drożyznię mięsa potęgują w znacznym stopniu rzeźnicy spekulanci, którzy zakupują po paskarskich cenach z polecenia P. U. Z. A. P. P. stoninę którą wysyłają następnie wagonami do Warszawy, Kielc i Radomia, co można stwierdzić na zasadzie frachtów kolejowych. Dotyczy to również i wędlin. Delegacja piętnuje fakt popierania paskarstwa przez P. U. Z. A. P. P. uważając że insytywacja ta winna czynić zakupy na wsi. W konkluzji delegacja domagała się od prezydenta interwencji w województwie w sprawie wywozu mięsa i wędln, co powinno wpłynąć na obniżenie cen oraz prosi o uchylenie cennika ustanowionego przez komisję aprowizacyjną, proponując opracowanie takowego co miesiąc przez wzmiankowaną komisję. Prezydent przyrzekł że sprawa powyższa będzie zasadniczo rozstrzygnięta na najbliższym posiedzeniu komisji aprowizacyjnej.

— **Ceny maksymalne dla całego Państwa.** Do Rady miejskiej wpły-

nął następujący wniosek nagły ks. Śmigielskiego i innych.

„Zważywszy, że

1) ustanowienie maksymalnych cen dla jednego stoł. m. Warszawy wywołało odplyw produktów pierwszej potrzeby z rynku miejskiego do innych ośrodków, nie mających cen maksymalnych

2) że ustanowienie cen maksymalnych dla stolicy w chwil grożącego najścia bolszewików daje się wytłumaczyć tylko jako czasowy, wywołany niebezpieczeństwem;

3) że doświadczenia osiągnięte w innych państwach, które w początkach wojny ustanowiły u siebie ceny maksymalne, wykazuje, iż środki takie dawały rezultaty pomyślne, tylko na krótką metę i tylko, gdy były zastowane na całkiem terytorjum państwem,

4) że oznaczenie cen maksymalnych w handlu bez jednoczesnego unormowania cen u producentów mija się z celem,

Rada miejska wzywa magistrat do poczynienia kroków u Rządu albo 1) o wprowadzenie cen, maksymalnych w całym Państwie, o ile Rząd uważa, iż będzie w stanie to należycie przeprowadzić i dopilnować ścisłego przestrzegania tych cen albo 2) o skasowanie cen maksymalnych w Warszawie.

— **Przykład godny naśladowania.**

Firma L. Grohman rozumiejąc, że należyte zaprowiantowanie robotników jest czynnikiem podnoszącym wydajność pracy, postanowiła zająć się dostarczaniem żywności dla robotników zatrudnionych w tejże fabryce i w tym celu zaangażował w charakterze aprowizatora znanego zaszczytnie w naszym mieście pana Tadeusza Kokellego, byłego ławnika wydziału zaprowiantowania. W ostatnich czasach wymieniona firma sprowadziła dla robotników 60 wag. kartofli i 1 wag ryżu; prócz tego firma ta zastrzegła sobie przy transakcjach handl, przemysł — z Ukrainą możliwość sprowadzania żywności.

Szersze zastosowanie powyższej inowacji przez większe przedsiębiorstwa łódzkie przyczyniłoby się do złagodzenia kryzysu aprowizacyjnego.

— **Chleb we Francji.** Jak donosi „L'Action Cooperative“, francuskie ministerstwo aprowizacji ustanowiło następujący skład chleba na rok gospodarczy 1920/21: chleb może zawierać: albo 80% pszenicy i 20% żyta, albo 90% pszenicy 10% kukurydzy, albo 85% pszenicy, 10% żyta, i 5% kukurydzy. Poza tem, każdy z powyższych gatunków chleba może zawierać domieszkę mąki grochowej w ilości 3%.

Kronika Miejska.

— **Rezygnacja Inspekcji Budowlanej.** Inspekcja budowl. przy wydziale budowlanym wobec ingerencji władz wojewódzkich w sprawy dotyczące zarządzeń budowlanych polegających na zasadzie ustawy przyjętej przez Radę Miejską w myśl obowiązujących przepisów budowlanych byłej rady adm. Królestwa Polskiego kompetencji inspekcji zawiadomiła magistrat że z przyczyn powyższych uważa za niemożliwe wykonanie przyjętej przez radę miejską ustawy i z tego powodu zmuszona jest podać się do dymisji. W memorjałach wystosowanym do magistratu inspekcja podkreśla, że wydawanie zezwoleń budowlanych przez urząd wojewódzki jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami, jak również z uchwałami rady miejskiej. Zarządzenia te uniemożliwiają pracę inspekcji i obniżając jej powagę przyczyniają się do lekceważenia zarządzeń inspekcji przez publiczność. Składając memorjał powyższy magistratowi, inspekcja oświadczyła, że zmuszona jest zawiesić swoje czynności do czasu unormowania stosunków. Memorjał podpisali pp. kierownik oddziału budowl. inż. arch. Stebelski i inż. arch. Lisowski.

Magistrat na ostatnim posiedzeniu uznając owocność pracy inspek-

cji budowlanej podzielił w zupełności stanowisko jej kierowników i upoważnił prezydenta Rzewskiego do interwencji w tej sprawie.

Nadmienić należy że z analogicznych powodów złożyła urządowanie również komisja piekarniana. Komisja ta na zasadzie odnośnej ustawy rady miejskiej zatwierdzonej przez władze nadzorcze zarządziła zamknięcie piekarń nieodpowiadających wymaganiom higieny, które to zarządzenie zostało uchylone przez władze województwa.

— **Samowystarczalność wydziałów Magistratu.** W swoim czasie magistrat powziął uchwałę, aby wydziały starały się przy zaspakajaniu swych potrzeb unikać kosztownego pośrednictwa i w miarę możliwości dążyć do samodzielnego zaspakajania takowych, zalecając jednocześnie wydziałom nadesłanie opinii w tej sprawie. W myśl powyższego postulatu magistratu szereg wydziałów przystępuje obecnie do zorganizowania przedsiębiorstw miejskich, których zadaniem będzie zrealizowanie zasady samowystarczalności.

W najbliższym czasie zostanie uruchomiona przez wydział zaprowiantowania fabryka mydła. Prócz tego wydział zaprowiantownia zamierza otworzyć jatki miejskie, co przyczynić się może do unormowania cen mięsa.

Wydział Plantncji Miejskich pod kierownictwem dyr. Ciszkiewicza, opracowuje projekt hodowli warzyw i jarzyn na potrzeby szpitali, tanich kuchni i instytucji wydz. opieki społecznej.

Wydział gospodarczy magistratu, pragnąc uniknąć kosztownego pośrednictwa przedsiębiorców transportowych dąży stopniowo do zorganizowania własnego taboru przewozowego.

Staraniem wydziału zdrow. publ. została uruchomiona miejska apteka szpitalna.

Wreszcie w związku z uchwałą rady miejskiej o zastosowaniu reformy rolnej magistrat zastrzegł sobie u odnośnych władz prawo nabycia

jednego z majątków okolicznych celem zorganizowania gospodarstwa któreby dostarczało przetwory mleczne miejscowym szpitalom i instytucjom W. O. S. Do projektu powyższego władze odniosły się przychylnie.

— **Osobiste.** Nowy ławnik Oddziału Podatkowego dr. Badzian, który w chwili grożącego krajowi niebezpieczeństwa wstąpił do armji ochotniczej i brał między innymi udział w bitwach pod Warszawą, został obecnie zwolniony z wojska. Dr. Badzian rozpoczyna urzędowanie z dniem 2 listopada.

— **Wznowienie przyjęć.** W dniu 12 b. m. szpital imienia mał. Poznańskich przy ul. Targowej 1/3 wznowił przyjęcia chorych.

— **Nadużycia** Z rozporządzenia prezydenta usunięto za nadużycia służbowe czterech urzędników.

— **Za fałszowanie otrąb.** W maju r. b. Wydział Plantacji zapotrzebował z Wydziału Zaprowiantowania 2800 funtów otrąb do karmienia inwentarza. Po sprowadzeniu otrąb z młyna należącego do Żytnickiego, Jakuba 2, okazało się, że konie otrąb tych jeść nie chcą. Wskutek tego Wydz. Plantacji zwrócił się do

Państwowego Instytutu badania żywności oddając otręby do analizy. Badanie wykazało dużą ilość szlamkredy i ciał mineralnych. Wobec powyższego Magistrat sprawę tę skierował na drogę sądową. Sprawa odbyła się dnia 27 września i Żytnicki został skazany na 3 miesiące więzienia.

Z Kraju.

— **Budowa nowego ratusza w Kaliszu.** Zniszczony przez prusaków Kalisz podnosi się powoli z ruin Dzięki inicjatywie pełnego energii i przedsiębiorczości prezydenta miasta p. Michalskiego na ogólną liczbę 420 zniszczonych domów odbudowano całkowicie 39 domów — zaś 120 znajduje się w stanie odbudowy; z tej liczby 19 domów będzie w najbliższym czasie oddanych do użytku. Obecnie miasto przystępuje do budowy nowego ratusza na miejsce spalonego przez prusaków. Dnia 17 b. m. odbędzie się uroczystość założenia kamienia węgielnego, Na zaproszenie magistratu m. Kalisza w uroczystości powyższej wezmą udział prezydent Rzewski oraz wice-przewodniczący rady miejskiej r. L. Kiern i r. Ada Koziółkiewiczówna.

OGŁOSZENIE.

Jak stwierdzono, pewna liczba psów w obrębie miasta Łodzi nie została jeszcze zgłoszona do podatku za rok bieżący. Wobec tego na zasadzie § 8 statutu od psów wzywa się właściciele domów lub ich zastępców, **by w ciągu 2-ech tygodni** od daty niniejszego ogłoszenia zawiadomili Oddział Podatkowy Magistratu m. Łodzi. (Plac Wolności № 2, lewa oficyna, I piętro, pokój 5) o wszystkich niezgłoszonych dotychczas psach. należących do mieszkańców ich posesji.

Niewykonanie niniejszego pociągnie za sobą odpowiedzialność prawną podług art. 138 kodeksu karnego.

Łódź, dnia 15 października 1920.

Magistrat miasta Łodzi.

O G Ł O S Z E N I E .

Wydział Zaprowiantowania Miasta podaje do wiadomości, że kupione a niezrealizowane kwity na ziemniaki tracą ważność po upływie 4-ch dni od daty ich wydania i z tego tytułu żadne reklamacje odbiorców uwzględniane nie będą.

M A G I S T R A T .

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 20 października b. r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz 9 a 4 przed poł. ul. Zielona 39, kołdra pluszowa. 1-go Maja 7, zegar ścienny. 1-go Maja 4, zegar ścienny. Piotrkowska 121, zegar kominkowy, Krótka 10, 4 krzesła. N. Cegielniana 7, zegar ścienny. Piotrkowska 66, 2 krzesła. Piotrkowska 60, kredens do interesu. Niecała 13, zegar regulator. Kilińskiego 50, biurko. Kilińskiego 40. szafa do rzeczy. Zachodnia 51, stolik nocny. Lipowa 58, maszyna do szycia.

W czwartek dnia 24 października b. r. odbędą się litytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. ul. Zgierska 51, lustro toaletowe. Dzielna 36 2 krzesła. Piotrkowska 10, lustro. Zgierska 51, kredens. Łagiewnicka 30, lustro. Nowo-Miejska 6, kołdra. Piotrkowska 28, lustro. Al 1-go Maja 35, otomana. Podrzeczna 6, lustro. Południowa 4, zegar stojący i 5 pucharów srebr. Północna 18, zegar ścienny. Nowo-Miejska 18, 10 sakienek dziecięcych. Południowa 20, tremo i zegar ścienny. Południowa 20, szafa. Południowa 20, kasa ogniotrwała. Południowa 5. biurko i 2 krzesła. Południowa 5, lustro i biurko. Południowa 5, szafa. umywalka i kredens. Południowa 13, lustro, biurko. Cegielniana 66, 3 kołdry i kredens. Południowa 4, 2 puchary srebrne. Południowa 6, biurko. Zawadzka 23, szafa kuchenna. Dzielna 29, szafa mała. Długa 23, 2 serwety pluszowe. Pańska 69, serweta pluszowa. Długa 23, szafa do ubrań. Południowa 13, szafa mała. Szkolna 4, 1 fortepian, 1 kasa ogniotrwała, 1 kredens. Konstanytnowska 54. stolik. 2 krzesła. Konstanytnowska 33, krzesło, Konstanytnowska 30, zegar. Konstanytnowska 12, kredens. Południowa 20, kasa ogniotrwała. Zgierska 21, szafa do książek. Rajtera 15, krzesło. Zielona 3, portret. Południowa 4, 1 puchar srebrny.

Łódź, dnia 16. 10, 1920 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Abram Manela zgubił kartę węglową i legitymację chlebową wydaną w Łodzi.
Zaginął paszport niemiecki wydany w Łodzi na imię Mordka Poznanteł.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi, ul. Zawadzka № 7.